

Sygn. akt II CSK 343/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa D. W.

przeciwko M. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany M. W. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2013 r. i zaskarżył ten wyrok w całości. Wyrok ten zapadł w wyniku wniesienia apelacji przez pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 czerwca 2012 r. (k. 241 akt), w którym zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 130.000 zł z odsetkami.

W skardze kasacyjnej (k. 379 i n. akt) skarżący podnosił zarzut naruszenia art. 83 § 1 k.p.c. i art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący podnosił, że w rozpoznawanej sprawie istnieją istotne zagadnienia prawne, w zakresie stwierdzenia, na kim (na powodzie czy pozwanym) ciąży obowiązek udowodnienia roszczenia co do wysokości (s. 2 skargi), a ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień wyroków obu Sądów *meriti*, treść skargi kasacyjnej oraz zawartą w nich prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie – wbrew stanowisku skarżącego – nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Ustalenia faktyczne obu Sądów *meriti* nie wskazują w sposób oczywisty na to, że umowa pożyczki zawarta między stronami procesu miała charakter czynności prawnej pozornej (art. 83 § 1 k.c.). Sąd Apelacyjny dokonał też właściwego rozkładu dowodów w rozpoznawanej sprawie o zwrot udzielonej pożyczki pieniężnej (art. 6 k.c.). Pozwanego pożyczkobiorcę obciążał dowód tego, że zwrócił sumę pożyczki ponad kwotę 25.000 zł, przyznaną przez powoda (pożyczkobiorcę, s. 10-11 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).